

מ"ת 44153/02/16 - מדינת ישראל נגד עבד עייש, עבד מחאגנה, עלי חמאד, חליל עספור, חלאד זיינב, מוחמד אטרש

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו

12 יולי 2016

מ"ת 44153-02-16 מדינת ישראל נ' עייש(עציר) ואח'

בפני כב' השופט בני שגיא
המבקשת

מדינת ישראל
על-ידי ב"כ עו"ד ראאד ענוז ועו"ד לילך שלום

נגד
משיבים

1. עבד עייש (עציר)
2. עבד מחאגנה (עציר)
3. עלי חמאד (עציר)
- על-ידי ב"כ עו"ד יקי קהן ועו"ד וואליד כבוב
4. חליל עספור (עציר)
5. חלאד זיינב (עציר)
- על-ידי ב"כ עו"ד שאדי כבהא
6. מוחמד אטרש (עציר)

החלטה (משיבים 3 ו- 5)

כללי

1. בקשה למעצר עד תום ההליכים כאשר החלטה זו תתייחס לתשתית הראייתית הרלוונטית בעניינם של משיבים 3 ו-5 (להלן בהחלטה זו - **המשיבים**) אשר היו הראשונים אשר ביקשו לטעון ביחס לסוגיה זו.

אציין, כי במהלך הדיון נשמעו טיעונים ביחס לתשתית הראייתית הרלוונטית לכלל עובדות כתב האישום, אך כל קביעותיי בהחלטה זו, בעת הנוכחית, הן רלוונטיות אך ורק לעניינם של המשיבים, שכן טיעוני באי-כוח משיבים 1, 2, 4 ו-6 לא נשמעו.

עיקרי כתב האישום

2. כתב האישום נפתח בתיאור אירוע רצח תאאר לאלא (להלן - **לאלא**) ביום 15.2.14, שעמד לכאורה

עמוד 1

ביסוד אירועי כתב האישום, והיווה את המניע של המשיבים. נטען, כי ג'יהאד חמאד (להלן - **המנוח**) נעצר בחשד למעורבות ברצח לאלא, אולם לאחר מספר ימים, שוחרר ממעצרו.

על-פי עובדות כתב האישום, עובר לחודש מאי 2015, גמלה בליבו של משיב 1, אשר היה בעבר ביחסים קרובים עם לאלא ואשר היה מצוי בסכסוך קשה עם המנוח, החלטה לרצוח את המנוח.

לשם מימוש מטרתו, קשר משיב 1 קשר עם משיבים 2, 3, 4 ו- 5 לרצוח את המנוח. במסגרת הקשר, תכננו משיבים 1-5 כי רצח המנוח יתבצע על-ידי חבורת רצח עליה נמנו המשיבים (להלן - **חבורת הרצח**), תוך ביצוע מארב לרכב בו נמצא המנוח. במסגרת הקשר, נקבע כי מיקום המארב לרכבו של המנוח ייעשה באמצעות איסוף מידע ונתונים על מקום הימצאו של המנוח, ובעיקר על בסיס נתונים שישודרו ממכשיר GPS שיוצמד לרכבו של המנוח (להלן - **איסוף המידע**).

הרצח תוכנן להתבצע באמצעות איסוף המידע על מיקום נסיעתו של המנוח, ותוך הפתעת המנוח, במהלך נסיעתו, באמצעות חסימת רכבו על-ידי אחד מכלי הרכב של חבורת הרצח (להלן - **רכב החסימה**), כאשר רכב נוסף יגיע מאחורי רכב המנוח ויחסום את נסיעתו לאחור (להלן - **רכב החיסול**). מרכב החיסול יצאו מספר חברי חבורת הרצח המצוידים בכלי נשק וחובשים על ראשם ניילונים שחורים למנוע זיהויים, אשר יירו למוות במנוח. רכב נוסף של חברי חבורת הרצח, ישמש לביצוע הרצח, ובין היתר, יחפה מאחור ויוודא מניעת הימלטות רכב המנוח וישמש למרדף אחר המנוח במידה וזה ינסה להימלט. כאשר לתוך רכב זה (להלן - **רכב המילוט**) היו אמורים לחבור חברי חבורת רכב החיסול לאחר השלמת ביצוע הרצח, ההימלטות המשותפת מהזירה, ושריפת רכב החיסול (להלן - **הקשר לרצח או תכנית הרצח**).

במהלך חודש מאי 2015 שימש סמיר סטל (להלן - **סטל**) כנהגו של המנוח והסיע מעת לעת את המנוח מביתו ביפו למקומות שונים, באמצעות רכב מזדה 2 אותו שכר (להלן - **רכב המנוח**). באותה עת התגורר סטל ברחוב הלוטוס 12 ביפו (להלן - **הבית של סטל**).

משיב 6 התגורר באותה עת מול ביתו של סטל, והחזיק ברשותו מצלמות אבטחה, אשר השקיפו לעבר ביתו של סטל.

עובר לחודש מאי 2015 או בסמוך לפני כן, לצורך מימוש תכנית הרצח, קשר משיב 1 וכן גם משיבים 2, 3, 4 ו- 5 קשר עם משיב 6, לפיו משיב 6 ישתתף בביצוע התכנית להצמיד מכשיר GPS לרכבו של המנוח. משיב 6 עשה כן בהכירו את סכסוכי הדמים והרציחות ביפו בתקופה האמורה, לרבות רציחתו של לאלא, וחברותו של לאלא עם משיב 1 (להלן - **הקשר עם משיב 6**).

ביום 12.5.15 או בסמוך לכך, רכש חוקר פרטי מכשיר GPS (להלן - **מכשיר ה-GPS**) מחברת גולן ספיי שופ בע"מ. מכשיר ה-GPS פעל באמצעות שידור המיקום בו נמצא, באמצעות כרטיס SIM שמספרו 054-8397236 באמצעות קוד משתמש וסיסמה, אשר נמסרו בעת קניית מכשיר ה-GPS.

ניתן היה להיכנס לשרת החברה ולקבל נתונים בזמן אמת אודות מיקומו של מכשיר ה-GPS על-גבי המפה. מכשיר ה-GPS נמסר לידי החוקר הפרטי ביום 13.5.15 ביחד עם שם משתמש וסיסמא.

בתקופה הרלוונטית לכתב האישום, התגוררו משיבים 1, 2 ו-3 במלון אורכידאה ברחוב הירקון 79 בתל-אביב (להלן - **המלון**).

במסגרת הקשר לרצח ולשם קידומו ולצורך איסוף המידע, ביום 14.5.15 בשעה 12:19 או בסמוך לכך, באזור המלון, הגיע, בדרך לא ידועה, מכשיר ה-GPS לרבות שם המשתמש והסיסמא, לשליטת משיב 1. משיב 1 התקשר באמצעות הטלפון הסלולרי שמספרו 054-3944434 למשיב 4 לטלפון סלולרי 054-9523054 ובעקבות השיחה, במסגרת הקשר לרצח, הגיע משיב 4 לאזור המלון, וקיבל להחזקתו את השליטה על מכשיר ה-GPS ונסע עימו לשכונת מגוריו ביפו.

בהמשך לכך, במסגרת הקשר עם משיב 6 ולשם קידומו, בעקבות שיחה נוספת של משיב 1 עם משיב 4, בסמוך ליום 15.5.15 בשעה 00:04, נסע משיב 4 עם מכשיר ה-GPS לאזור הבורסה ברמת גן.

באותה השעה, במסגרת הקשר לרצח ולשם קידומו, הגיעו לאזור הבורסה גם משיבים 1 ו-5. אף משיב 6 הגיע למקום, זאת לאחר שיחה עם משיב 1 במסגרת הקשר עם משיב 6. במהלך שהותם במקום ולצורך מימוש תכניותיהם, ביצעו הנוכחים פעילות עם מכשיר ה-GPS. בסמוך לאחר מכן, נמסר מכשיר ה-GPS לשליטתו של משיב 6, לשם מימוש הקשר לרצח ולקשר עם משיב 6 ולשם קידומם, ותוך כוונה להצמידו לרכב של המנוח ולעקוב אחר תנועת המנוח ברכב.

על כן, ביום 15.5.15 הצמיד משיב 6 בעצמו ו/או ביחס עם מי מחברי חבורת הרצח את מכשיר ה-GPS לרכב המנוח. החל מאותו המועד ועד למועד מימוש הרצח, ביום 28.5.15 בשעות הערב, שידר מכשיר ה-GPS את מיקום רכב המנוח (להלן - **תקופת המעקב**).

במהלך התקופה האמורה, ולצורך ביצוע תכנית הרצח הצטיידו חברי חבורת הרצח בכלי נשק, ובין היתר, בתת מקלע מאולתר 9 מ"מ עם משתיק קול ובאקדח ברטה קליבר 9 מ"מ עם משתיק קול.

כמו כן, לצורך ביצוע תכנית הרצח הצטיידו חברי חבורת הרצח גם ברכב מסוג סיטרואן ברלינגו בצבע לבן מ.ר. 46-566-73 (להלן - **רכב הברלינגו**) אשר היה אותה עת, בין היתר, בשימושם של משיבים 1, 4 ו-5, ואשר היה אמור לשמש כרכב המילוט. כן הצטיידו ברכב גנוב שמספרו 30-487-74 הנושא לוחית רישוי מזויפת שמספרה 27-482-70 מסוג טויוטה קורולה אשר היה אמור לשמש כרכב החיסול, וכן ברכב מסוג מזדה בצבע שחור שהיה אמור לשמש כרכב החסימה.

במהלך תקופת המעקב, לשם מימוש הקשר לרצח ולשם קידומו, בתאריכים 16.5.15, 23.5.15 ו-24.5.15, כאשר סטל והמנוח נסעו ברכב אליו הוצמד, כאמור, מכשיר ה-GPS, החלו להתרחק מביתו של המנוח ביפו, באמצעות איסוף המידע ובעיקר באמצעות מכשיר ה-GPS הדבר נודע לחבורת הרצח. סמוך לכך, לשם מימוש הקשר לרצח ולשם קידומו, דוממו משיבים 1-5 או מרביתם, את מכשירי הטלפון הניידים שלהם ופעלו על-מנת להוציא לפועל את תכנית הרצח, אולם בסופו של דבר, תכניתם לא יצאה לפועל.

ביום 28.5.15 בשעה 13:30 או בסמוך לכך, נסע סטל עם המנוח ורמזי סוסא (להלן - **רמזי**) ברכב המנוח לאזור רמאללה ושהו שם עד שעה 16:00. בסמוך לאחר מכן, הם החלו בנסיעה לכיוון ביתו של המנוח, ברחוב כץ 22 ביפו.

במסגרת הקשר ולשם קידומו, ביום 28.5.15 לפני השעה 17:00, במסגרת איסוף המידע לרבות המידע שנתקבל ממכשיר ה-GPS, נודעה נסיעת המנוח האמורה למשיבים 1, 2, 3, 4 ו-5 וקיימת להם שהות מספקת על-מנת לבצע תכניתם, שכן המנוח נמצא מחוץ לאזור תל-אביב, והם התכנסו בבית המלון לשם ביצוע תכנית הרצח.

לצורך מימוש הקשר לרצח ולשם קידומו, הובא רכב הברלינגו לתוך חניית המלון. כמו כן, משיב 1 החליף את לבושו למכנסיים ארוכים ונעלי התעמלות.

בשעה 17:08 או בסמוך לכך, לשם מימוש תכנית הרצח, ניגשו משיבים 1 ו-5 לחניית המלון בו נמצא רכב הברלינגו, ובשעה 17:13 יצאו עם רכב הברלינגו מהמלון, כמו גם יתר חברי חבורת הרצח. סמוך לאחר מכן, במיקום לא ידוע למבקשת, הצטיידו חברי חבורת הרצח בכלי הנשק, והתפצלו לרכב החיסול (רכב מסוג טויוטה), רכב החסימה (רכב סוג מזדה) ורכב המילוט (רכב הברלינגו), כאשר משיב 2 נמצא ברכב החיסול.

סמוך לשעה 18:19 נסעו חברי חבורת הרצח ברכבי החסימה, החיסול וההימלטות ברחוב אד קוץ' ביפו, כאשר הם יודעים, באמצעות איסוף המידע ובעיקר ממכשיר ה-GPS, כי רכבו של סטל נמצא במרחק קצר מאחוריהם. רכבי חבורת הרצח התקרבו לרמזור ברחוב אד קוץ', והמתינו לרכבו של המנוח, אשר התקרב אף הוא לצומת הרחובות שדרות ירושלים והבעש"ט ביפו (להלן - **הצומת**). או אז, אפשרו לרכב המנוח להתמקם ביניהם.

לאחר מכן, עת החלו הרכבים שעמדו ברמזור בנסיעה קדימה, מכיוון מזרח למערב לכיוון רחוב הבעש"ט, ביצעו חברי חבורת הרצח את תכנית הרצח, כאשר רכב החסימה נסע ברחוב הבעש"ט, נעצר וחסם את נסיעת רכב המנוח עת סיים לחצות את הצומת, כאשר רכב החיסול במסגרת הקשר לרצח ולשם קידומו, התנגש מאחור ברכב המנוח, ורכב הברלינגו מחפה מאחור. במקביל, שניים מתוך חברי חבורת הרצח ירדו מרכב החיסול וירו

לכיוון המנוח מספר קליעים על-מנת להמיתו, כאשר הם עוטים על פניהם ניילונים שחורים על-מנת למנוע זיהויים.

מיד לאחר מכן, יצא המנוח במנוסה מהרכב והחל להימלט מהמקום בריצה לכיוון מערב, ולאחר מכן פנה צפונה בשביל להולכי רכב. חברי חבורת הרצח החלו לדלוק אחריו, לשם מימוש תכנית הרצח, באמצעות שלושת הרכבים הנ"ל ובהגיע חבורת הרצח לרחוב ישראל מריז'ן ביפו, הם הצליחו להשיג את המנוח, בסמוך לבית מס' 3, שם יצאו מרכב החיסול, במסגרת מימוש תכנית הרצח, שניים מחברי חבורת הרצח וביניהם משיב 2 ירו לכיוון המנוח, ובין היתר, לראשו ולחזהו על-מנת להמיתו, עשרות כדורי אקדח ותת מקלע, וגרמו לפציעות רבות בגופו. כאשר לצורך מימוש תכנית הרצח, רכב החסימה נמצא אף הוא ברחוב ורכב המילוט נמצא בסמוך.

כתוצאה מהירי האמור, נפגע המנוח מקליעים רבים בכל חלקי גופו, בין היתר, בלחי משמאל, בחזה, בעורף מימין, בגב משמאל, בכתף השמאלית, בגב כף היד השמאלית ובכף היד הימנית.

המנוח לאחר שנורה, כאמור, הצליח ללכת מרחק קצר, שם התמוטט והוא פונה מהמקום זמן קצר לאחר מכן לבית חולים וולפסון, שם נקבע מותו, וזאת כתוצאה מפגיעות הירי הרבות מהן נפגע, כאמור.

כתוצאה מהירי בצומת, לרבות לתוך חלקו האחורי של רכב המנוח בו נמצא רמזי, הוא נפגע משני קליעים, אחד מהם בלחיו הימנית וכן נפגע מרסיסים בצווארו, בכתפו ובאצבעותיו, אושפז לטיפול רפואי בבית חולים וולפסון. כמו כן, נפגעו כלי רכב נוספים שנמצאו באזור הצומת.

בהמשך למתואר לעיל, נמלטו חברי חבורת הרצח עם רכביהם ממקום האירוע לרחוב אשדוד 1 בתל-אביב, שם יצאו חברי חוליית רכב החיסול מהרכב, והותירו ברכב את כלי הנשק. מיד לאחר מכן, הציתו את רכב החיסול, מתוך כוונה להשמיד ראיות ולמנוע זיהויים, ועברו לרכב הברלינגו, ומשם נמלטו מהמקום כל חברי חבורת הרצח ברכב החסימה וברכב הברלינגו.

טיעוני הצדדים

3. המבקשת, באמצעות עורכי הדין לילך שלום וראד ענוז, הפנו למספר ראיות נסיבתיות אשר לשיטתם, בהצטברותן, מובילות למסקנה ברורה, לפיה המשיבים היו מעורבים ברצח המנוח כמפורט בכתב האישום.

כך הפנתה המבקשת לחברות בין משיב 1 למנוח, המהווה מניע לרצח; כך תואר הקשר בין סמיר סטל למנוח ולמשיב 6 כקשר ממנו ניתן ללמוד על מעורבותו של משיב 6 ויתר המשיבים באירוע הרצח. בהקשר זה, צוין כי על-גבי מכשיר ה-GPS שהוצמד לרכבו של סטל (ששימש להסעת המנוח) נתגלו ממצאי DNA השייכים למשיב

6; כך הוצגו ראיות סולריות (איכונים) מהן ניתן ללמוד על שליטתו של משיב 1 במכשיר ה-GPS; כך הוצגו ראיות בדבר הקשר בין מכשיר ה-GPS ליתר המשיבים; כך הוצגו ראיות הקושרות את רכב הברלינגו לרצח; כך הוצגו ראיות המלמדות, לשיטת המבקשת, כי במספר פרקי זמן קודמים, לרבות בחלון הזמן בו בוצע הרצח, נמנעו המשיבים מלבצע שיחות כלשהן ממכשירי הטלפונים הניידים שהחזיקו (הדממות); כך הוצגו ראיות, לפיהן לאחר ביצוע הרצח חדלו המשיבים מלעשות שימוש במכשירי הטלפון הניידים שהחזיקו.

4. באי-כוח משיבים 3 ו-5, עורכי הדין יקי קהן, וואליד כבוב ושאדי כבהא, טענו כי אין בראיות שהציגה המבקשת כדי לקשור את המשיבים לביצוע הרצח, שכן עסקינן בראיות נסיבתיות, כאשר קיימים "חורים רבים" בתיאור העלילה, כפי שבאה מפי המבקשת.

נטען, כי היחידה החוקרת כשלה באיסוף ממצאים רלוונטיים, כך שלא ניתן היום לקשור את המשיבים למכשיר ה-GPS, לרכב הברלינגו ביום הרצח, לכלי הנשק, או לנוכחות בזירה.

הוסבר, כי אותו דפוס פעולה אשר תואר בטיעוני המבקשת, רחוק מלהיות דפוס קבוע, ואין בראיות שהוצגו כדי ללמד על פעילות משותפת, שיטתית וכזו שמאפשרת היסק כי חבורת אנשים כלשהי פעלה לאורך תקופה על-מנת לאסוף מידע על המנוח, ובהמשך דאגה לרצוח אותו.

הסנגורים הפנו לעובדה כי אין כל אינדיקציה ממשית בחומר הראיות כי המשיב 3, אשר אין חולק כי התגורר במלון, יצא ממנו ביום הרצח; אין ראיה לכניסתו לרכב הברלינגו, וזאת נוכח כשל בתפיסת המצלמה אשר כיסתה את אותו אזור בחניון בו חנה רכב הברלינגו; אין ראיה הקושרת את רכב הברלינגו שנראה בחניון המלון לאחד מכלי הרכב בהם נעשה שימוש בזמן הרצח, ואין בנמצא ראיה כלשהי אשר שופכת אור על קורות האירועים בפרק הזמן שעבר מיציאתו של רכב הברלינגו מהמלון ועד לרצח המנוח (כשעה וחצי).

בנסיבות אלה, סברו הסנגורים כי לא ניתן לקבוע כי קיימת תשתית ראייתית ברמה הנדרשת לשלב זה של ההליך.

דין והכרעה

5. ארבע הערות מקדימות טרם אבחן את המארג הראייתי:

הראשונה - חלק לא מבוטל מההתרחשויות ביום הרצח תועד במצלמות אבטחה שונות (או מצלמות רמזורים) כך שאין חולק, בשלב זה של ההליך, כי שלושה כלי רכב היו מעורבים במארב למנוח, מרדף אחר רכבו, חסימתו,

ובהמשך לאחר שהמנוח נמלט רגלית - בירי עצמו. למעשה, הסניגורים לא חלקו על האופן בו התרחש האירוע, אלא טענו כי אין כל קשר בין המשיבים לאירוע.

השנייה - אין חולק כי לא ניתן לזהות בוודאות מסרטוני מצלמות האבטחה מי מהמשיבים (כמי שנהג באחד מכלי הרכב או כמי שירה במנוח), אף שהמבקשת טוענת כי צלילתו של אחד היורים (כנצפה בסרטון) מתיישבת עם צלילתו של משיב 2.

השלישית - אין חולק נוכח שריפת רכב החיסול בזירה, לא ניתן היה להפיק ראיות פורנזיות כלשהן מהרכב, וממילא - לא ניתן היה לקשור את כלי הנשק למי מהמשיבים או לאחרים.

הרביעית - חרף העובדה כי האירוע התרחש בשעות אחר הצהריים, ובאזור מאוכלס, אין בנמצא עדי ראיה אשר ביכולתם לשפוך אור על זהותם של המעורבים ברצח.

יוצא אפוא כי המארג הראייתי העומד ביסוד כתב האישום הוא מארג של ראיות נסיבתיות.

6. על-פי פסיקת בית המשפט העליון מארג ראיות נסיבתיות יכול לשמש בסיס להרשעה, מקום בו מדובר בראיות בעלות עוצמה על פניהן, שמשתלבות זו בזו, ויוצרות, על פני הדברים, מסכת ראייתית רצופה של עובדות [בש"פ 3484/14 **מדינת ישראל נ' חיימוב** (22.5.2014)]. עוד נקבע בפסיקה, כי במקרים בהם קיים סימן שאלה בדבר עוצמתן המצטברת של הראיות הנסיבתיות או ניתן להצביע על חוסר או חולשה בהיבט הראייתי אשר ראויים לבירור בהליך העיקרי, על בית המשפט לשקול היטב האם יש הצדקה להורות על מעצרו של הנאשם עד תום ההליכים, או שמא ניתן להסתפק בחלופת מעצר (חיימוב, פסקה 23).

7. לצורך הכרעה, אפסע באותו נתיב ראייתי שסללה המבקשת, ואבחן כל אחת מהראיות הנסיבתיות, כשהיא עומדת בפני עצמה, כיצד היא משתלבת במארג הכולל, ומידת השפעתה על עוצמתו.

ראיה ראשונה - קיומו של מניע

8. לא הייתה מחלוקת בדבר החשד שנפל על המנוח, לפיו היה מעורב ברצח לאלא, ולא הייתה מחלוקת כי לאלא ומשיב 1 היו מצויים בקשרי חברות. רק למען הסדר הטוב, אפנה לדוח המתאר את מעצרו של המנוח בחשד לרצח לאלא, וכן לדוח התשאול מיום 17.8.14 שנערך על-ידי השוטר ליאור חבקוק המתאר את כעסו של משיב 1 על קשר שהיה קיים בין אדם בשם סלים גוהר (שנרצח בחודש אוגוסט 2014) לבין המנוח. קיימות אף שיחות שנקלטו בהאזנת הסתר המלמדות על אותו קשר חברי בין משיב 1 לבין לאלא.

קיומו של מניע אינו חלק מיסודות העבירה, אך ניתן לראות בו כראיה נסיבתית בעלת משקל משמעותי.

העובדה כי המשיבים מצויים בקשרי חברות עם משיב 1, יכולה, במידה מסוימת, להחיל את ראיית המניע גם עליהם, אך מסקנה זאת יש לסייג בשתי הערות.

ראשית, אין בחומר הראיות שהוצג בפניי ראיות לפיהן מדובר בחבורה היררכית באופן שהמשיבים סרים למרותו של משיב 1, כך שגם אם הוכח קיומו של מניע למשיב 1, לא ניתן לומר בוודאות כי "סכסוך שלו הוא סכסוך שלהם".

שנית, הנגזרת הראייתית אליה נחשפתי בהקשר למניע, אינה כוללת ראיות באשר לגורמים אחרים בעלי מניע לרצוח את המנוח, כך שלא ניתן להגיע למסקנה מובהקת לפיה רק למשיב 1 (ובעקבותיו ליתר המשיבים) היה קיים מניע לביצוע הרצח.

מסקנתי אפוא כי לעת הנוכחית הוכח קיומו של מניע, אך בהינתן שתי ההערות שפורטו, משקלה של ראיה זו מוגבל.

ראיה שנייה - הקשר (הכללי) בין המשיבים לרכב הברלינגו בו נעשה שימוש ברצח

9. במסגרת ישיבת יום 13.3.16, ולאור ממצאים פורנזיים שנתגלו ברכב, ניתנה הסכמת הסניגורים לפיה החל מחודש פברואר 2015, עשו המשיבים שימוש ברכב הברלינגו (כנוסעים או נהגים).

עוד טרם אתייחס למשמעות "קשירת" המשיבים לרכב הברלינגו, יש להידרש לטענתם לפיה לא עלה בידי המבקשת להוכיח כי רכב הברלינגו שנראה חונה בחניון המלון בשעה 15:00, **הוא אותו** רכב ברלינגו אשר יוצא מחניון המלון בשעה 17:10, **והוא אותו** רכב ברלינגו אשר בשעה 18:19 שימש את הרוצחים.

אבחן את חוזקן של שתי החוליות:

החוליה הראשונה: בבואי לבחון את הראיות הפוטנציאליות מהן ניתן ללמוד כי רכב הברלינגו שנראה חונה בחניון המלון בשעה 15:00, הוא אותו רכב ברלינגו אשר יוצא מחניון המלון בשעה 17:10, הגעתי למסקנה לפיה ניתן להצביע על קשר אפשרי, אולם מדובר בחוליה רופפת מבחינה ראייתית ואסביר:

נוכח התנהלות מוטעית של המשטרה, מצלמות האבטחה של המלון "המכסות" את האיזור בו חנה רכב הברלינגו נתפסו באופן חלקי בלבד, כך שקיים "חור" בין השעה 15:00 לשעה 17:10, ולא ניתן

לראות את את השעה בה יצא הרכב מהחניה ואת השעה בה הגיע ליציאה מהחניון. בהיעדר רצף כאמור, מתבססת המבקשת על מראהו של רכב הברלינגו, אולם מזווית הצילום בזמן שהרכב עומד בחניה, לא ניתן להבחין בסימנים יחודיים כלשהם, למעט העובדה כי מדובר ברכב ברלינגו ללא מוטות שחורים על גג הרכב. אמנם, מדוח תשאול עובדי יבואנית הרכב שערך השוטר טל מרום עולה כי ישנם מעט רכבי ברלינגו ללא מוטות גג שחורים, אלא שעדיין - אין מדובר בסימן כה ייחודי המאפשר קביעה, ברמת הוודאות הנדרשת, כי מדובר באותו רכב. כאינדיקציה נוספת לקושי בקביעה האמורה, ניתן להפנות לתשאול שנערך לאברהם נקש (הבעלים של המלון) ביום 3.2.16, אשר לבקשת החוקרים צפה בסרטון הרכב העומד בחניה וציין כי להערכתו מדובר ברכב ברלינגו השייך למלון.

החוליה השניה: בחינת הראיות שהוצגו בהקשר זה מובילה למסקנה כי עלה בידי המבקשת להוכיח, ברמה הנדרשת לשלב זה, כי הרכב הנראה יוצא בשעה 17:10 מחניון המלון הוא אותו רכב אשר בשעה 18:19 כבר נצפה כרכב בו נעשה שימוש באירוע הרצח, וזאת נוכח ארבעה סימנים שניתן למוצאם הן בסרטון המתעד את יציאת רכב הברלינגו מהחניון והן בסרטון המתאר את נסיעת רכב הברלינגו בכביש בסמוך לירי במנוח: **(א)** היעדר מוטות שחורים על גג הרכב; **(ב)** שלושה סימנים שחורים על הגג; **(ג)** נייר כלשהו שהונח על צידו הימני של לוח המכוונים (דשבורד); **(ד)** פנס בלם עליון אחורי שאינו פועל (ראה בהקשר זה הסרטונים עצמם וכן דוח שערך השוטר אנדרי חלבטובסקי מיום 4.2.16 ומיום 15.2.16).

לציין כי בחנתי טענות הסניגורים בהקשר למידת "הייחודיות" של חלק מן הסימנים, אולם בשלב בו אנו נמצאים, סבורני כי די באותם סימנים יחודיים שפורטו על מנת לקבוע כי מדובר באותו רכב ברלינגו.

בסיכומי של רכיב זה, ניתן להצביע על קושי ראיתי, בעיקר בכל הנוגע לחוליה הראשונה, המערער את מסקנת המבקשת לפיה רכב הברלינגו שנראה חונה בחניון המלון בשעה 15:00, הוא אותו רכב ברלינגו אשר יוצא מחניון המלון בשעה 17:10 ובהמשך נצפה כרכב בו נעשה שימוש באירוע הרצח.

ראיה שלישית - השימוש שעשה משיב 5 ברכב הברלינגו ביום הרצח

10. לשיטת המבקשת, משיב 1 ומשיב 5 נראים הולכים לכיוון רכב הברלינגו בשעה 17:04, וכיון שהם לא נראים במצלמות המלון בשלבים מאוחרים יותר, מתבקשת מסקנה כי שניהם נכנסו לרכב ויצאו איתו מהמלון בשעה 17:10.

מסקנת המבקשת בהקשר זה אינה חפה מקשיים.

כפי שצינתי לעיל, ונוכח התנהלות מוטעית של המשטרה, חלק מסרטוני האבטחה לא נתפסו והועתקו, ומשנתגלתה הטעות, לא ניתן היה לתקנה שכן הסרטונים נמחקו. טעות זו הובילה לכך שאין בנמצא צילום

כלשהו המוכיח כי המשיב 1 ו-5 אכן נכנסו לרכב הברלינגו, ועלינו להסתפק בסרטון המוכיח כי השניים הולכים לכיוון קומה 0 (הקומה בו חונה רכב הברלינגו).

בהקשר זה, ראיתי טעם בטענת הסניגורים בדבר קיומו של מחדל חקירתי, בלתי ניתן לתיקון, המשליך על עוצמת הראיות, ודומני כי די באמור לעיל, על מנת ללמד על הקושי בגיבוש המסקנה המפלילה, בוודאי כאשר עסקינן בחמישה משיבים שהיו במלון ועל פי הנטען יצאו לפעולה משותפת, בעוד שהתיעוד רלוונטי רק לשניים מהם וגם הוא אינו חד משמעי. הסניגורים תהו בטיעוניהם באשר להגיון בהליכה לכיוון הרכב של שניים מחברי החוליה בלבד, בעוד שעל פי גרסת המבקשת, כל חמשת חברי החוליה יצאו מהמלון בנסיעה באותו רכב. לציין כי מדברי הסניגורים עולה כי מאותו כיוון אליו נראים משיבים 1 ו-5 הולכים, ניתן לצאת גם לכיוון הים ולא בהכרח לחניון.

אינני שותף לדעתה של המבקשת כי שלב ניהול ההליך העיקרי הוא השלב הרלוונטי לבחינת התנהלות השוטרים ותפיסת המצלמות, שכן אין עסקינן בענייני מהימנות אלא בחוסר ראייתי שגם בהליך העיקרי לא ניתן יהיה להשלימו, ומשכך - ניתן להידרש להשפעתו גם כעת.

בסיכומי של רכיב זה, ניתן לומר כי קיימת אפשרות שמשיבים 1 ו-5 אכן הולכים לכיוון קומה 0 ורכב הברלינגו, אולם כשל מרכזי בחקירה הוביל לכך שלא ניתן לקבוע זאת באופן מובהק וממילא לא ניתן לשלול אפשרות נוספות. עוד יצוין כי ראיה זו, גם אם יש להעניק לה משקל, רלוונטית לענייננו של משיב 5 אך לא לענייננו של משיב 3.

ראיה רביעית - המשיבים אינם נראים במלון לאחר השעה 17:10

11. אין חולק כי ביום הרצח, משיבים 1-5 נראים במלון בשעה 16:54 (ראה דוח השוטר טל סוחו מיום 17.1.16) ולא נראים במצלמות החל משעה 17:10 ועד לשעה 20:00 (המצלמות לא נתפסו מעבר לשעה זאת).

בביקורת שערכה המשטרה במלון בשעה 20:56 ובשעה 23:38 לא נמצאו משיבים 1-3 במלון.

לשיטת המבקשת, יש בכך כדי ללמד כי המשיבים לא היו במלון בזמן הרצח, ומכאן, בין היתר, המסקנה המפלילה.

על פניו מדובר בראיה בעלת פוטנציאל מפליל, אלא שקיים קושי להעניק לה משקל רב נוכח הנקודות הבאות:

(א) קיימות לפחות 4 יציאות מהמלון שאינן מכוסות על ידי המצלמות (דרך המטבח; דרך המספרה; דרך חדר

הכושר; דרך יציאת החירום). אמנם, ניתן להניח כי "במהלך עניינים רגיל" לא יעשו דיירי המלון שימוש ביציאות אלה, אולם עדיין, אין בראיות די נתונים על מנת לשלול זאת בוודאות;

(ב) בדיקת השוטרים לא כללה את חדרו של משיב 3;

(ג) בדיקת השוטרים לא כללה את מקום מגוריו של משיב 5 (מגדל "משה אביב");

(ד) בדיקת השוטר מולא במלון הייתה קצרה (החל מהשעה 20:56 ועד השעה 21:10) וכללה בדיקה לגביה צוין כי "אין מענה בחדרים", אולם מבלי שאלה נפתחו;

(ה) בדיקת השוטר אורן אזולאי הייתה אף היא קצרה (החל מהשעה 23:38 ועד השעה 23:44) וכללה התקרבות לדלת ובדיקה כי אין רעש מהחדר, מבלי שדפק על הדלת או נכנס לאחד החדרים.

גם בהקשר זה, לא ברור מדוע נתפסו סרטוני מצלמות האבטחה רק עד השעה 20:00.

ראיה חמישית - מכשיר ה-GPS, והקשר של משיבים 1 ו- 6

12. מחומר הראיות עולה כי במהלך חודש מאי 2015 שימש סטל כנהגו של המנוח והסיע את המנוח מביתו ביפו למקומות שונים, באמצעות רכב מזדה 2 אותו שכר, וזאת על רקע חוב של סטל למנוח (ראה זכ"ד בדבר שיחה עם סמיר סטל מיום 2.2.16).

אין חולק כי משיב 6 מתגורר בשכנות לסטל, והסניגורים לא חלקו אף על העובדה כי בבדיקת רכבו של סטל התגלה כי לרכב הוצמד מכשיר ה-GPS, עליו נתגלו ממצאי DNA השייכים למשיב 6.

ניתן להניח, בשלב בו אנו נמצאים, כי קיים קשר בין הצמדת מכשיר ה-GPS לרכבו של סטל לבין רצח המנוח, כך שהוכחת קשר למכשיר ה-GPS, היא ראיה משמעותית בעלת פוטנציאל מסבך.

מכשיר ה-GPS החל לפעול בעיר מודיעין ביום 14.5.15 וזאת בהתאם לפלט האיכונים, כך שלמעשה - המכשיר עבד במשך שבועיים עד יום הרצח (28.5.15).

מניתוח מחקרי התקשורת שנעשו, אני נכון לקבל כראיה לכאורה את הנתונים הבאים:

(א) ביום 14.5.15, בשעה 11:13, הופעל המכשיר לראשונה בעיר מודיעין וכובה לאחר מכן; (ב) בשעה 12:19, הופעל המכשיר בפעם השנייה ואוכן באתר סלולרי "הירקון 66" הסמוך למלון; (ב) באותה העת, ובפער של מספר דקות, מאוכנים משיבים 1 ו-4 באיזור המלון, כאשר בהמשך נראים השניים נכנסים למלון ויוצאים לכיוון חניון המלון; (ג) החל מהשעה 13:15 נראה כי המכשיר בתנועה לכיוון יפו (עד לאתר "מיכל החיטה"), וגם משיב 4 בתנועה לאותו כיוון; (ד) באותו יום, בחצות, מאוכנים משיבים 1, 4, 5 ו-6 באיזור הבורסה ברמת גן, ובשעה 00:16 מאוכן גם המכשיר בסמוך למתחם הבורסה ולאחר מכן מאוכן המכשיר ברחוב ירחינאי 28 ביפו (לשיטת המבקשת, בשלב זה עבר המכשיר לחזקתו של משיב 6); (ה) ביום 16.5.15, החל המכשיר לנוע מחדש, שאז, לטענת המבקשת, כבר הוצמד לרכבו של סטל.

חרף המסקנות הלכאוריות שניתן להסיק מהאמור לעיל, ראיתי להעיר שלוש הערות:

(א) אין בנמצא ראיה אחרת כלשהי, לבד מהאיכונים, המלמדת על קיומו של המפגש הנטען. כיוון שאיכון טלפוני, מטבעו, מכסה תא שטח ואינו נקודתי, ניתן לומר כי מסקנת המבקשת בדבר המפגש המשותף לוקה בחולשה ראיתית מובנית.

(ב) לא ניתן לקבוע בוודאות כי קיימת חפיפה מלאה ומדויקת בין תנועות מי מהמשיבים לבין תנועת מכשיר ה-GPS מיום הפעלתו ועד ליום 16.5.15, וסבורני כי אין די בנתונים האמורים על-מנת לקבוע, ברמת הוודאות הנדרשת, כי המכשיר הועבר ממשיב 1 למשיב 4, כנטען על-ידי המבקשת.

(ג) גם אם ניתן היה לקבל כמוכחת את טענת המבקשת בדבר קיומו של מפגש, ברור כי אין בנמצא ראיות המלמדות כי משיב 3, שלא אוכן באזור הבורסה, נטל חלק באותו מפגש.

ראיה שישית - השוואה בין תנועת מכשיר ה-GPS לאחר שהוצמד לרכבו של סטל לתנועותיהם של המשיבים על-פי פלטי האיכון והדממות מכשירי הטלפון של המשיבים

13. משני הדוחות שערך החוקר טל סוחו (מיום 5.2.16 ו- 18.2.16), אשר ניתח את נתוני התקשורת, עולה כי לבד מיום הרצח, ניתן להצביע על תנועה משותפת "משולשת" של מכשיר ה-GPS, סטל והמנוח בשלושה ימים בלבד (מתוך 14 הימים בהם פעל המכשיר): 16.5.15; 23.5.15; 24.5.15.

לשיטת המבקשת, בחינת המועדים האמורים מלמדת כי כאשר סטל והמנוח החלו בתנועה, ניתן להבחין בהתרחשות חריגה אצל המבקשים, כפי שזו נלמדת ממחקרי התקשורת, המוצאת ביטוי בהדממות מכשירי הטלפון של המשיבים, המלמדות, לכאורה, על כניסה ל"מצב מבצעי".

הסניגורים הדגישו בטיעוניהם כי בחינה מדוקדקת של מחקרי התקשורת שוללת לחלוטין את תיזת "דפוס הפעולה הקבוע".

14. אדון אפוא במשקל הראייתי של מחקרי התקשורת בשלב הנוכחי בחלוקה לאותם שלושה ימים בהם ניתן להצביע על תנועה משותפת "משולשת" של מכשיר ה-GPS, סטל והמנוח, ובהמשך - ביום הרצח.

פעילות המנוח ביום 16.5.15: בשעה 13:59 מאוכן המנוח בגשר ההלכה, בשעה 16:25 במרינה בהרצליה, בשעה 16:46 בשכונת בבלי בתל אביב, ובשעה 16:55 ביפו.

פעילות המשיבים ביום 16.5.15: הטלפון של משיב 1 אינו בשימוש החל משעה 14:17 ועד לשעה 17:14; הטלפון של משיב 2 אינו בשימוש החל משעה 12:21 ועד לשעה 18:34; הטלפון של משיב 3 אינו בשימוש החל משעה 13:23 ועד לשעה 18:23; הטלפון של משיב 4 אינו בשימוש החל משעה 13:30 ועד לשעה 20:06; הטלפון של משיב 5 אינו בשימוש החל משעה 13:16 ועד לשעה 21:28.

גם אם אין להידרש כעת לטענות ההגנה בדבר אי דיוקים שנפלו בפלט האיכונים, דומני כי די בבחינת הנתונים שפורטו על מנת לפגום במידת הוודאות של מסקנת התביעה, שכן אף אם קיים פרק זמן בו כל המשיבים אינם עושים שימוש בטלפונים הניידים, הרי "כניסתם" למצב זה נעשית בשעות שונות (בפער של כמעט שעותיים בין משיב 1 למשיב 2) ו"יציאתם" ממצב זה נעשית אף היא בפער זמנים משמעותי בין האחד לשני (ראה לדוגמה הפער בין למעלה מ-4 שעות בין משיב 1 למשיב 5). ניתן להניח כי כניסתם של המשיבים ל"מצב מבצעי" הייתה נעשית בשעות או בדקות צמודות, וכך גם יציאתם ממצב זה.

פעילות המנוח ביום 23.5.15: בשעות הערב המאוחרות, יוצא המנוח מיפו ומאוכן באיזור רחוב ישראל בק בתל אביב בשעה 21:56. המנוח חוזר ליפו בשעה 23:30.

פעילות המשיבים ביום 23.5.15: הטלפון של משיב 1 אינו בשימוש החל משעה 22:07 ועד לשעה 23:19; הטלפון של משיב 2 אינו בשימוש החל משעה 22:07 ועד לשעה 09:32; הטלפון של משיב 3 אינו בשימוש החל משעה 22:09 ועד לשעה 01:09; הטלפון של משיב 4 אינו בשימוש החל משעה 21:21 ועד לשעה 01:09; **הטלפון של משיב 5 בהדממה בשעות האמורות.**

גם ביחס ליום זה קיימים קשיים מסוימים בקבלת תיזת "דפוס הפעולה הקבוע", זאת נוכח השוני בשעות כפי שפורט לעיל, וגם נוכח העובדה כי משיב 5, שאמור על פי התיזה לפעול באותו דפוס, מפעיל את מכשירו באופן רגיל ואינו שותף להדממה הנטענת.

פעילות המנוח ביום 24.5.15: באיזור השעה 22:00 המנוח בתנועה לאיזור רמלה ושחוזר בסביבות השעה 00:07 (נתונים אלה נלמדים מהשילוב של איכונים ה-GPS וכן האיכונים של סטל והמנוח).

פעילות המשיבים ביום 24.5.15: הטלפון של משיב 1 אינו בשימוש החל משעה 22:20 ועד לשעה

02:23; הטלפון של משיב 2 אינו בשימוש החל משעה 22:32 ועד לשעה 11:05; הטלפון של משיב 3 אינו בשימוש החל משעה 22:09 ועד לשעה 02:25; הטלפון של משיב 4 אינו בשימוש החל משעה 22:08 ועד לשעה 02:49; הטלפון של משיב 5 אינו בשימוש החל משעה 22:38 ועד לשעה 10:00.

ביום זה דפוס "כניסה למצב הדממה" נראה ברור יותר, אך לא ניתן להתעלם מהפער בשעת "היציאה מהמצב".

פעילות המנוח ביום הרצח: החל משעה 14:18 נראה כי המנוח בתנועה מיפו לרמאללה ובסביבות השעה 18:15 הוא חוזר ליפו.

פעילות המשיבים ביום הרצח: הטלפון של משיב 1 אינו בשימוש החל משעה 16:32 ועד יום 31.5.15 בשעה 14:06; הטלפון של משיב 2 אינו בשימוש החל משעה 16:38 ועד לשעה 10:04; הטלפון של משיב 3 אינו בשימוש החל משעה 16:47 ועד לשעה 04:37; הטלפון של משיב 4 אינו בשימוש החל משעה 16:15 ואז מפסיק לחלוטין את השימוש בו; הטלפון של משיב 5 אינו בשימוש החל משעה 16:33 ועד ליום 30.5.15 בשעה 21:00.

דפוס הפעולה ביום הרצח מובהק יותר ביחס לשעות ה"כניסה למצב הדממה" ועוצמת הראיה מתחזקת נוכח פרקי הזמן הלא מבוטלים בהם נמנעים משיבים 1-5 מעשיית שימוש כלשהו במכשיר לאחר הרצח (לעיתים - ימים, ומשיב 4 לצמיתות).

יחד עם זאת, ובהתייחס למשיבים, ניתן להצביע על קשיים מסוימים הפוגעים בתיזת דפוס הפעולה:

ראשית, ניתן היה לצפות כי זמני ההדממה יהיו מסונכרנים עם תנועת המנוח, אלא שביום זה ניתן להצביע על פער בין למעלה משעתיים.

שנית, החל משעות הצהריים נמצא משיב 3 בתנועה צפונה והוא מאוכן בשעה 16:00 בכפר קרעה ורק כחצי שעה מאוחר יותר מגיע למלון. כיון שהמנוח נמצא בתנועה כבר משעה 14:18, וכלל לא ברור מתי יחזור ליפו, וככל שמדובר בתוכנית פעולה משותפת ומוקפדת כטענת המבקשת, ניתן היה לצפות כי משיב 3 ישאר קרוב ל"בסיס" על מנת שיוכל למלא את חלקו בתוכנית.

פרק הזמן שעבר מרגע הפגישה במלון ועד הרצח

15. אין חולק כי מרגע פגישתם של משיבים 1-5 במלון, ואותו חלק בסרטון בו נראים משיבים 1 ו-5 צועדים לכיוון קומה 0, ועד לשעה 18:19 בה נראית התנהלות כלי הרכב המעורבים פועלים על מנת לחסום את רכבו של המנוח, אין אינדיקציה ראייתית כלשהי הקושרת את המשיבים להימצאות בכלי הרכב או

עמוד 14

לירי במנוח.

מדובר אפוא ב"חור" של למעלה משעה, מבלי שידוע מה נעשה באותה פרק זמן, מתי הצטיידה החבורה בכלי רכב, בכלי נשק, באביזרים שייקלו על שריפת רכב הטיוטה, וכיצד הצליחה "להתחבר" עם רכב המנוח עת נכנס לעיר יפו ובאיזור עמוס במכוניות. האם המתינו בצד הדרך? האם במקום אחר?

כאשר עסקינן ב"חור" כה משמעותי ברצף האירועים, ובהיעדר ראיות משמעותיות לזהות היורים (כפי שפורט לעיל), לא ניתן לשלול תיזות בדבר מעורבותם של אנשים אחרים או נוספים שנכנסו לתמונה באותו פרק זמן והם אלה שלחצו על ההדק.

קיומו של מעורב "נעלם"

16. גם בהנחה שניתן לאמץ את תיזת המבקשת, ברור כי בשרשרת הראייתית שהוצגה קיים חוסר לא מבוטל שכן אין בנמצא ראיות אודות האופן בו ידעו המשיבים כי ביום נתן עושים המנוח וסטל שימוש במזדה (ולא רק סטל), נתן אשר המידע שהתקבל ממכשיר ה-GPS אינו שופך אור אודותיו.

שתיקת המשיבים

17. גם אם הסניגורים ביקשו להיאחז בשברי אמירות ולטעון כי אין מדובר במשיבים ששתקו, עדיין ברור כי בכל הנושאים הרלוונטיים לגביהם נחקרו, מילאו המשיבים פיהם מים ולא מסרו גרסה.

התנהלות זו, בשלב המעצר, ובוודאי כאשר עסקינן במארג ראיות נסיבתיות, פועלת לחובת המשיבים ומחזקת את תיזת התביעה, אף אם אין בכוחה של שתיקה לייצר יש מאין.

סיכום

18. סקרתי את הראיות המרכזיות שנאספו על ידי היחידה החוקרת, הצבעתי על עוצמתן או חולשתן בהתייחס לכל אחד מהמשיבים או בהתייחס לתיזה הכללית העומדת ביסוד כתב האישום, ונתתי דעתי גם למשקלן המצטבר, ולעובדה כי בשלב זה, אין בנמצא גרסאות פוזיטיביות מפורטות של המשיבים.

בבואי להכריע בדבר עוצמתה של התשתית הראייתית הנסיבתית, הגעתי למסקנה, לפיה קיימת תשתית ראייתית נסיבתית הקושרת את המשיבים למעורבות באחד המעגלים הקשורים לאיסוף מידע על המנוח, ויתכן כי גם ברצון לפגוע בו, אולם מדובר בתשתית שאינה הדוקה דיה, ולהערכתי - פוטנציאל ההרשעה בעבירת הרצח, על

יסוד התשתית הקיימת, אינו נמצא ברף הגבוה.

קביעה זו בדבר חולשה ראייתית מצדיקה בחינת חלופת מעצר, חרף עוצמתה של עילת המסוכנות הקיימת בעבירות מסוג זה, ועל כן אני מורה לשירות המבחן לערוך תסקירי מעצר בעניינם של משיבים 3 ו-5, ולבחון, בין היתר, אפשרות למעצר בפיקוח אלקטרוני.

ניתנה היום, ו' תמוז תשע"ו, 12 יולי 2016 במעמד הצדדים.

בני שגיא, שופט